

ISPANIJA, 1231 M.

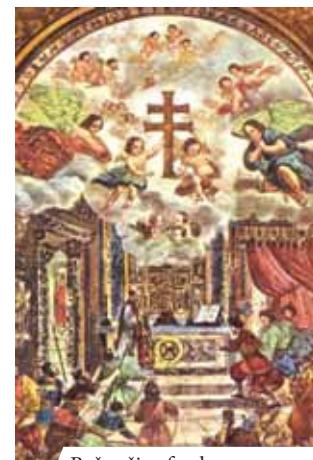
Karavaka de la Kruso eucharistinis stebuklas yra susijęs su stebuklingomis šv. Mišiomis, per kurias Jėzus pasirodė Ostijoje kartu su kryžiumi. Dėl šio apsireiškimo musulmonų Mursijos karalius ir jo šeima atsivertė į katalikybę. Autoritetingiausias dokumentas, kuriame aprašomas stebuklas, yra pranciškonų tėvo Gilles iš Zamoros, karaliaus Ferdinando istoriko, liudijimas.

Šventojo Kryžiaus bažnyčios interjeras

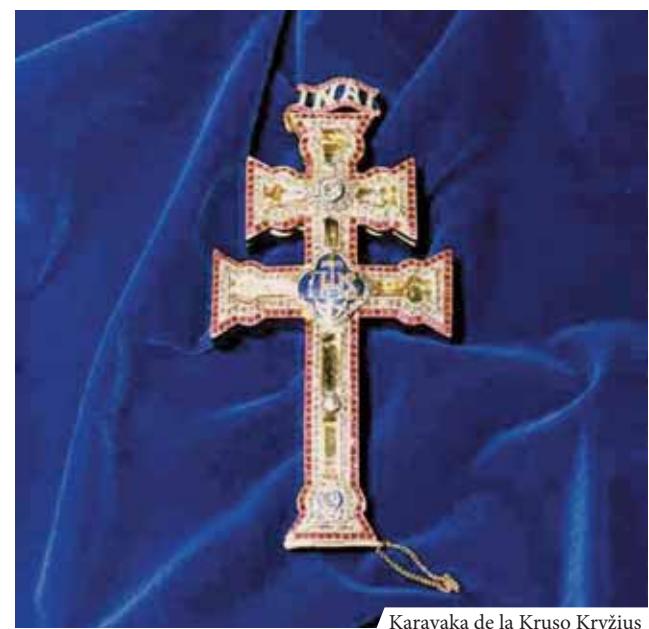
Senovinis paveikslas bažnyčios interjere, vaizduojantis stebuklą

Šventojo Kryžiaus bažnyčia, pastatytą ten, kur įvyko stebuklas

Karavaka de la Kruso Kryžių vaizduojanti vėliava

Karavaka de la Kruso Kryžius

Š daugelio dokumentų, kuriuose aprašomas šis stebuklas, autoritetingiausias yra karaliaus šventojo Ferdinando to meto istoriko kun. Gilles de Zamora pateiktas dokumentas. Tikrai žinome, kad krikščionių kunigas Don Gines Perez Chirinos de Cuenca keliavo tarp Mursijos karalystės maurų ir skelbė Evangeliją. Tačiau jis buvo sugautas ir atvestas pas maurų karalių Zeyt-Abu-Zeyt, kuris jam uždavė keletą klausimų apie tam tikrus krikščionių tikėjimo aspektus. Karalius ypač norėjo geriau suprasti šv. Mišias. Kunigas išsamiai paaiškino šv. Mišių svarbą, o karalius, susižavėjęs jo pamokslais, išakė kunigui tuoju pat švesti Mišias. Kadangi kunigas neturėjo šventimui reikalingų priemonių, karalius išakė keliems savo pavaldiniams jų parūpinti iš netoliiese esančios Kuenka šalies, esančios

krikščionių teritorijoje. Tačiau vis tiek buvo pamirštas Kryžius, kuris per šv. Mišias turėjo būti ant altoriaus. Kunigas pradėjo švesti šv. Mišias, bet tam tikru momentu supratęs, kad nėra Kryžiaus, sutriko ir sustojo.

Karalius paklausė,
kodėl jis taip sutrikięs, o kunigas atsakė, kad jam reikia Kryžiaus. Tačiau karalius iškart paklausė: „Argi tai ne Kryžius?“ Iš tiesų tą akimirką du angelai dėjo Kryžių ant altoriaus. Kunigas buvo giliai sujaudintas ir padėkojo Viešpačiui. Tada jis tėsė šlovingą šventę. Stebuklas tėsėsi. Konsekracijos akimirką musulmonų karalius vietoj Ostijos pamatė gražų kūdikį, kuris meiliai žvelgė į jį. Tapęs stebuklingo įvykio liudininku, karalius su

savo šeima atsivertė į krikščionybę ir buvo pakrikštyti. Zeyt-Abu-Zeyt priėmė Vincento vardą, o jo žmona – Elenos vardą. Nuo to karto, 1231 m. kovo 3 d., šalis pradėta vadinti Karavaka de la Krusu. Neseniai, jubiliejiniai metais, Šventasis Sostas leido Karavaka de la Krusui tapti penktuoju miestu pasaulyje po Santjago de Kompostelos, Santo Toribio de Liebanos, Romos ir Jeruzalės, kuris šventovėje, kurioje saugomas Šventasis Kryžius, švenčia Amžinajį jubiliejų.